

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est sacrilegiu[m] locale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de sacrilegio locali

nā tenebat. Quidā heretic⁹ q̄ famā sc̄i⁹
rat⁹ b̄i Francis⁹ audierat: accessit ad eum
volēs p̄ eum sibi op̄lum allicere: ⁊ dixit ei.
Hunc⁹ est exhibeda reuerētia dicit⁹ v̄lfa⁹
etis hui⁹ q̄ cubinā teneret. Attendes igif
vir sc̄i⁹ heretic⁹ maliciā cozā parochiāis
venit ad sacerdotē illū ⁊ flectes genua an
eū ait. Si tales sunt man⁹ hui⁹ vt iste ait
nescio. Et si etiā tales essent sc̄io q̄ nō p̄t
inquire p̄itatem ⁊ efficacia vinoꝝ sacrōꝝ.
S̄ q̄ p̄ man⁹ istas m̄lta b̄ficia di⁹ ⁊ cha
rismata p̄plo dei fluūt istas osculor ob re
uerētia eoꝝ q̄ m̄istrat ⁊ cui⁹ autoritate ea
m̄istrant. et sic cōfusi sunt heretici.

Tertio propter honorem

penalitatis. Solēt em̄ grauit̄ puniri q̄ ir
reuerētia faciūt p̄sonis p̄eo sacra⁹. Unde
Aue. xvij. H̄i q̄ volebāt irruere in aaron ⁊
moses ⁊ gne succēsūt sunt q̄tuomilia boi⁹.
Et. iij. Re. i. Ignis celest⁹ devorauit du
os q̄nq̄genarios q̄ venerāt ad capiendū
beliā. Tūt ⁊ ab ecclīa p̄ excoicatois suam
puniunt illi q̄ violētia faciūt p̄sonis sacra⁹.
Nā. xiiij. q. iij. c. S̄ q̄s suadere. dt. Innoç.
q̄ q̄ in clericuꝝ v̄lmoachū man⁹ iniecerit vi
olētas: anathemat⁹ v̄nclō inodat. Et int
altas suas q̄ sin ḡl am̄is pfert i die cene:
hāc inouat. ⁊ n̄ p̄t absolui nisi a lūmo p̄
tifice vel ei⁹ mādato: nisi in casib⁹ exēptis

Secundū est sacrilegiū locale. De
reuerētia habēda loc⁹ deo sacratis
mes ser. de dedicatiōe. vide ibi. Ad hāt
sacrilegiū detestādū: narrat Greg. tūroñ.
i gest. Frācoꝝ li. iij. c. xiiij. Lū theodoric⁹
rex frācoꝝ mis̄s̄et ḥ aluernos exercitūt;
ei p̄laren̄ terr⁹ frāct⁹ ser⁹ intrauerūt ba
silicā b̄i Juliani marty⁹ extrahere n̄tēt
res res ibidē depositas a p̄pūlī. q̄ mor a
diabolo arrepti p̄p̄lī se mōrīb⁹ lacerabāt
clam̄tes. Lur nos marty⁹ sc̄ sic crucias:
H̄i etiā exēpli. q. Dach. iij. de heliodoro
flagellato. Irē etiā aliqui pm̄tit dñs lo/
ca ipa sacra puniri ex eo q̄ ab im̄p̄is p̄pha
nanf: q̄r v̄z m̄lta inhonesta in eis fuit. sic
p̄p̄ mala q̄ fiebat in réplo dñi (vt creditur)
lūtiniuit q̄a nabuzardan cōcremaret. iij.
Reg. xxv. et q̄b̄ antioch⁹ spoliaref. i. ma/
chab. i. Est aut aduertēdūz q̄ domū dei p̄
tres legim⁹ p̄phanaatā. s. q̄ hieroboā: nabu

zardā: ⁊ antiochum. p̄ q̄s nobis tria vīcā
designant q̄t̄ tota p̄phanaat ⁊ q̄t̄ amiaſpi
ritual ecclīa dei. q̄ em̄ facta sunt ⁊ fūt̄ do
mo dei materiali/signāt ea que fūt̄ in do
mo spirituali.

Primo igitur probhana⁹
ta est dom⁹ dei p̄ hieroboā. Ille em̄ sic leb
git. iij. Reg. xij. duos vitulos fecit ponēs
vnu in dan: ⁊ aliū in bethel q̄ d̄r dom⁹ dei.
et hoc p̄p̄ auariciā: ne sc̄ regnū ad roboā
rediret. Per hoc q̄ significatur q̄ auancie
clericor̄ m̄ltū p̄taminat ecclīaz dei. Hicre.
vij. A minore v̄lq̄ ad maiore oēs auancie
student. Berū. Quē dabis m̄bi de nē
ro platoꝝ q̄ nō magis inuigil subditōū
euacuādis marsupijs q̄ extirpādīt vīcīs
Hec ille. Vtūlī q̄sunt nepotūlī q̄s in be
thel. i. domo dei ponunt.

Secundo per nabuzardā q̄
sicut legit. iiiij. Reg. xxy. domū dei cōbus
sit. Nabuzardan p̄nceps coq̄z significat
los q̄ gule ⁊ luxurie dediti sunt: q̄ de ven
tre suo deū fecerūt. Phil. iij. Quoꝝ dērē
ter ē. Qualit̄ aut de⁹ eoꝝ v̄tēr p̄cas: ostē
dit Hugo de sc̄o aic̄. in suo claustralī di.
Solēt dīs̄ rēpla p̄strui: altaria cōgimini
stri ad sernicū ordiari: imolari pecudes:
thura p̄cremari deo. S̄q̄dē v̄tēr rēplus est
coqua: altare mēsāministri coqui. imolate
pecudes carnes cocte: fūmus incensorum
odoꝝ ciborum.

Tertio per antiochū. sicut
legit. i. macha. i. Antioch⁹ q̄p̄e supbissi
mus fuit ⁊ ambitius. Per hoc q̄ significat
caf ⁊ supbia ⁊ ambitio q̄ v̄iger in cleric⁹ q̄
nō p̄delle appetit: sed p̄esse/ m̄ltū ecclīam
de q̄ supbia de Ber. Ho
norati cedūt de bonis dñi q̄ v̄no honore
nō deferūt. hec ille. In m̄lt̄ v̄tēr ecclīa
cis vir̄ tāta rēgē supbia vt ⁊ ipm̄ hitu dei
di quēt clericale: no timētes itrigere sc̄as
ecclī generali. et h̄i extra d̄ vita ⁊ ho. cleric.
cleric. Clerici officia v̄l cōmercia sc̄laria
nō exerceat/nāxie ibonefta: minis: locu
latō: ib: ⁊ histriomb⁹ n̄ inēdāt: ⁊ tabnas
p̄sus eūtēt/n̄ forte cā necētāt̄ in itib
nēcmōlī ludis interfīnt: coronā ⁊ rōstā

habeat cōgruentē: clausa deferat desug vñ
 dumēta nūtia breuitate vñ hōgitudine non
 notāda: pānis rubēis aut vīridib⁹ necnō
 manic⁹ aut fōularib⁹ iuric⁹: frenis: sel
 lis: pectoralib⁹: calcarib⁹ deaurat⁹ aut ali⁹
 am lugsflitare gereb̄is n̄ vtan⁹. Hec ille.
 Itē et cōcilio agathensi. d. xxij. c. cleric⁹.
 Clerici q̄ comā nutrit⁹: ab archidiacono
 etiā noluerint inuiti derōdeans: vestimen
 ta etiā vñ calciamēta eis nūl q̄ religionem
 deceat h̄e n̄ licet. Itē in eadē dist. h̄eg.
 x. c. s̄q̄s. Siq̄s ex cleric⁹ comā relaxauerit
 anathema sit. Et h̄e etiā ponit extra d. vi.
 et ho. clef. Et sug illō c. dicit doctores q̄
 cleric⁹ si laxas capillos peccat mortaliter.
 Itē in eadē dist. auclius papa. c. prohibere.
 Prohibeb̄ frēs p̄vntueris regioni vñ ap̄l
 ecclias ut cleric⁹ iuxta ap̄l comā non nu
 triatis: desug caput i modū sphēre radat.
 Unde d. apls. i. L. xj. Vir si comam
 nutrit iognit⁹ illi. m̄lter p̄o si comā nu
 triat glā ē illi. Itē. xxiiij. d. c. n̄ licet. d.
 q̄ cleric⁹ debet icedere tōso capite et paten
 tib⁹ aurib⁹. Et fm doctores iur. Capillo p
 ralura et corona sit eis in signū q̄ se de so
 te dñi. Inseriat̄ de m̄ḡ in. iij. sen. d. xxiiij
 q̄ corona s̄ḡculū est q̄ signū in p̄c̄ sorte; mi
 steri⁹ diuin⁹. Corona regale dec⁹ s̄ḡr. et
 seruire deo regnare ē. Un̄ mistri ecclie re
 ges esse debet v̄se et alios regat. q̄b⁹ Pe
 tr⁹ ait. Vos ch̄ gen⁹ electure regale sacer
 dorū. Summitas capitis desug nudat⁹: vt
 eoz mēs ad deū libera. mōstref q̄ reuelata
 facit glām dī p̄ep̄les. Summitas em capi
 tis ē eminentia mēt⁹. denudatio capiti; ē re
 uelatio mēt⁹. Cleric⁹ ē secrētoz de non
 ignar⁹ et debet. Lōdenk ēt capilli vsc⁹ ad
 reuelationē sentiu et aurū: vt vicia i corde
 et ope pullulatiā doceant̄ p̄c̄denda: ne ad
 audiend⁹ et intelligend⁹ p̄bū dei p̄ped⁹
 ant p̄ q̄ suato redet i excels corona. Hec
 m̄ḡ vbi s. Itē fm Bon. sup. iij. sen. dist.
 xiiij. signaculū corone i cleric⁹ sit ad disti
 ctionē et eruditōez. Ad distinctiōem qđē.
 Clerici em̄ ordinant̄ ad aliquā nobile officiū
 ad qđ nō ordānānt̄ alij. Iōo in supiori pre
 p̄oz sit signaculū ad signū officiū nobilita
 tis ad qđ gat̄ sūt. Itē cōsūra iſferior cū cō
 sura supiori circulē figurā facit in capillā
 turā: illa appellari solet corona q̄ signē eos
 parati ad regale sacerdotiū. Iō signaculū
 regale rectissime cōpetit eis ad distinctiōē
 Cōperit etiā nibolum in ad eruditōez. Et
 h̄q̄ in tal signaculi collatiōē ē supfluitat⁹
 amortio: sumitac⁹ capiti; denudatio: et figu
 re orbicularis imp̄ssio. In p̄mo instruunt
 cleric⁹ qđ sit vitādū: qm̄ lugsflitas ferreni
 tas: fm illō. i. L. vi. H̄at̄es alimēta et
 q̄b⁹ tegamur: his p̄c̄ti sum⁹. Un̄ in hoc
 signē q̄ obēt esse succicti lūbos mēt⁹. In se
 cundo instruunt cleric⁹ qđ sit desideradū et
 tenēdū. Et h̄est bonū lugsflū: vt fm aplm
 Phil. ij. M̄ra quersatio sit in cel. In ter
 tio instruunt qđ sit gueniēdū. Figura em̄
 orbicularis ēt simplicitissima: capacissima: et
 pylcerrima. Un̄ signē q̄ simplices esse dñt
 in mēte. Un̄ sap. j. In simplicitate cordis
 q̄rē illū dilatati i affectiōe. ij. cox. v. Os
 n̄m patet ad vos q̄ corinthi⁹ coriñm dī
 latatū ē. Et pulchri quersatiōe. q̄r̄fessio
 et pulchritudo i specu ei⁹: et h̄ḡ mūdicā
 fm illō p̄. Ambulās in via immaculata: hic
 mibi misfrabat. hec Bon⁹ Hec sup̄dicta d̄
 bitu: honestate: et corona clericali inciden
 talit̄ dixim⁹. Et q̄b⁹ ad p̄ns cōcludim⁹ q̄
 nō nūl ex mag⁹ supbia et obediēta atq̄ cō
 tép̄tu. puenire videt q̄ tamēt̄ int̄ ecclias
 cos viros in plib⁹ eoz q̄ dictas deficiunt.
 Et ve mag⁹ supbia. Lupiūt̄ em̄ grad⁹ eccl
 esiaſticos alcedere: et tñ h̄it⁹ et s̄ḡculū q̄ ta
 lē gradū deceat ferre dēdign⁹. Lupiūt̄ ip̄i
 regere ecclias et ip̄i p̄us et mag⁹ rebelles se
 ecclie: q̄r̄fessis ordinatōl̄ manifeste p̄
 dicūt. Un̄ patz q̄m̄ultipl̄ supbia et vani
 tas p̄t̄amiat eccliam. Ex dīc̄ i ḡf̄ ap̄ge
 quo p̄cipue q̄ tria vicia polluit et p̄t̄amiat
 ecclia dei q̄ signē q̄ tres sacrilegos p̄noia
 tos q̄ p̄phanauerit domū dei.

Litterū est sacrilegiū reale qđ com̄
 mitit̄ in rē sacra. i. sacratā: vel sa
 cris loc⁹ plomis: aut officijs deou
 tata: vt ex iusnatiōe: captiōe: detentōe: aut
 defraudatiōe rez loc⁹ sac̄i yl̄ plomis p̄t̄i
 mentū. Hoc aut p̄tm̄ cauedū esse atq̄ de
 testādū: apparet p̄cipue p̄t̄ tria
Primo p̄pter ip̄i⁹ rei sc̄titudinem
Secondo p̄pter tal v̄ch̄ ingratisitudinem
Tertio p̄t̄ diuini iudicij recititudinem

IPrimo propter ip̄i⁹ rei
 sc̄titudinem. q̄r̄fē res deo aut ecclie dicata. iō
 q̄ capiit ea que detinet inuiste: sacrileg⁹ dī.

N.B. 5